

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci navrhovatele: **Mgr. J. Ř.**, proti odpůrcům: **1) Státní volební komise**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/4, Praha 4, **2) Ing. Miloš Zeman**, bytem Brdičkova 1917/9, Praha 5, zastoupen JUDr. Janem Vondráčkem, advokátem, se sídlem Zbraslavské nám. 458, Praha 5 - Zbraslav, **3) Ing. V. M.**, zastoupen JUDr. Janem Vondráčkem, advokátem, se sídlem Zbraslavské nám. 458, Praha 5 - Zbraslav, o námitce podjatosti vznesené navrhovatelem ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Vol 25/2013,

takto:

Soudce Nejvyššího správního soudu JUDr. Vojtěch Šimíček **není vyloučen** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Vol 25/2013.

Odůvodnění:

Návrhem ze dne 4. 2. 2013 doplněným na výzvu soudu podáním ze dne 7. 2. 2013 se navrhovatel domáhá vydání rozhodnutí o neplatnosti volby prezidenta republiky; věc je u Nejvyššího správního soudu vedena pod sp. zn. Vol 25/2013. S doplněním svého návrhu ze dne 7. 2. 2013 navrhovatel spojil též námitku podjatosti předsedy senátu ve věcech volebních JUDr. Vojtěcha Šimíčka.

Navrhovatel uvedl, že námitku podjatosti podává z důvodu osobního poměru JUDr. Vojtěcha Šimíčka k projednávané věci. Podjatost navrhovatel dovozuje z kritického mediálního vyjádření JUDr. Šimíčka na adresu kandidáta Tomia Okamury. Po tomto veřejném vyjádření následovala výměna dopisů mezi JUDr. Šimíčkem a Tomiem Okamurou, který se cítil uvedeným výrokem dotčen a sdělil záměr domoci se satisfakce cestou žaloby na ochranu osobnosti. Navrhovatel uvádí, že zákon nepřikazuje, aby záznam na petičním archu (s výjimkou podpisu) byl vytvořen petentem, může být praktické, aby tyto údaje do petičního archu zapsal ten, kdo pro kandidáta zajišťuje sběr podpisů. Výrok JUDr. Šimíčka je podle názoru navrhovatele dosti nešťastný a nevhodný a je pravděpodobné, že případné právní kroky ze strany Tomia Okamury vůči JUDr. Šimíčkovi či vůči České republice budou úspěšné.

Z těchto důvodů podle názoru navrhovatele není JUDr. Šimíček způsobilý rozhodovat nestranně o žádném návrhu, při jehož projednání bude muset soud jako předběžnou otázku posoudit, zda kandidát Tomio Okamura splnil nebo nesplnil povinnost doložit ke své kandidátní listině petici s požadovaným počtem podpisů. JUDr. Šimíček podle názoru navrhovatele bude mít tendenci své předchozí výroky na adresu stěžovatele obhajovat, už proto, že pokud by se prokázalo, že kandidát Tomio Okamura svou povinnost splnil, mělo by to pro samotného JUDr. Šimíčka nepříznivý dopad spočívající v morální a případně i právní povinnosti se tomuto kandidátovi omluvit.

JUDr. Vojtěch Šimíček ve svém vyjádření k námitce podjatosti uvedl, že v nyní projednávané věci není Tomio Okamura vůbec účastníkem řízení, proto je podaná námitka z tohoto hlediska zcela irelevantní. Výsledek nyní vedeného řízení se nemůže nijak přímo projevit v právní sféře Tomio Okamury. I pokud by bylo projednávané stížnosti (příp. některé jiné) vyhověno a soud by vyslovil neplatnost volby prezidenta, neznamená to automaticky jakékoliv zlepšení právní situace jmenovaného kandidáta, který nebyl v těchto volbách vůbec zaregistrován.

Tomio Okamura byl účastníkem zcela odlišného řízení, a to ve věci registrace kandidátní listiny. Toto řízení však již pravomocně skončilo a ústavní stížnost proti usnesení Nejvyššího správního soudu sp. zn. Vol 11/2012 zamítl Ústavní soud jako nedůvodnou náležením ze dne 7. 1. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 27/12. JUDr. Šimíček také zdůraznil, že v bodě 60 citovaného nálezu Ústavního soudu je k namítané podjatosti jeho osoby výslovně uvedeno, že *„daný výrok soudce Šimíček pronesl až po vynesení rozhodnutí a nelze z něj samotného dovozovat (negativní) poměr k věci nebo účastníkům, který by zakládal pojatost soudce.“*

Ke zmiňované korespondenci mezi kandidátem Tomiem Okamurou a JUDr. Šimíčkem uvádí JUDr. Šimíček, že se jednalo pouze o jeho odpověď na žádost o veřejnou omluvu ze dne 17. 12. 2012, v níž zejména uvedl, že *„trvám na tom, že jsem Vás citovaným sdělením neoznačil za podvodníka a ani jsem Vás z ničeho neobvinil, jak mi podsouváte, nezkreslil jsem jím skutečnost a ani jsem nikterak zásadně nevybočil z argumentace obsažené v usnesení soudu sp. zn. Vol 11/2012.“* JUDr. Šimíček uvedl, že na tomto vyjádření setrvává i nadále, a závěrem uvedl, že k věci ani k účastníkům, příp. k jejich zástupcům, nemá žádný vztah, proto není dán žádný racionální důvod pro jeho vyloučení z rozhodování ve smyslu ust. § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. *soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

Podle § 8 odst. 3 s. ř. s. *soudce, který zjistí důvod své podjatosti, oznámí takovou skutečnost předsedovi soudu a v řízení zatím může provést jen takové úkony, které nesnesou odkladu. Předseda soudu na jeho místo určí podle rozvrhu práce jiného soudce nebo jiný senát.*

pokračování

Má-li předseda soudu za to, že není dán důvod podjatosti soudce, nebo týká-li se věc předsedy soudu, rozhodne o vyloučení Nejvyšší správní soud usnesením, a jde-li o soudce, Nejvyššího správního soudu, jiný jeho senát.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. přitom představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod).

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že důvodem pro vyloučení soudce z projednávání a rozhodnutí věci může být pouze jeho poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům. Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávání věci, zejména v případech, kdyby mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Poměr soudce k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen např. příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem (ať již zjevně přátelským či nepřátelským), může jít i o vztah ekonomické závislosti, apod. V daném případě však nebyla objektivně zjištěna žádná z těchto skutečností.

Je třeba zdůraznit, že v projednávání věci kandidát Tomio Okamura vůbec není účastníkem řízení. Případné rozhodnutí v projednávání věci též nemůže nijak ovlivnit jeho právní postavení, neboť bylo Nejvyšším správním soudem pravomocně rozhodnuto v řízení podle § 65 odst. 1 zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a § 89 odst. 2 s. ř. s. a návrh Tomia Okamury na uložení povinnosti registrovat kandidátní listinu byl zamítnut. (Ústavní stížnost proti tomuto rozhodnutí Nejvyššího správního soudu byla zamítnuta, jak je uvedeno výše.) Tomio Okamura se tedy neúčastnil jako kandidát ani prvního kola prezidentské volby. Nejvyšší správní soud rovněž zdůrazňuje, že podle ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. není důvodem pro vyloučení z projednání a rozhodnutí věci rozhodování soudce v jiných řízeních.

S ohledem na výše uvedené lze tedy konstatovat, že důvody uplatněné navrhovatelem nejsou způsobilé vyvolat pochybnosti o nepodjatosti předsedy senátu ve věcech volebních JUDr. Vojtěcha Šimíčka. Vzhledem k tomu, že se tento soudce necítí být podjatý a jeho podjatosti nenasvědčují ani jiné skutečnosti, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že soudce JUDr. Vojtěch Šimíček není vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Vol 25/2013.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. února 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu